

वा० रा०

॥२३॥

॥ ११ ॥ त्वया प्रहितः क्षिप्तः शरः इमं सालं विदारयिष्यति ॥ अत्र न संदेहस्तस्मात्त्वया विमर्षो विचारो न कर्तव्यः मया सख्या संप्रति शापितः शपथपूर्वं नियुक्तोऽतो  
मम प्रियं ध्रुवं कुरुष्वेत्यर्थः ॥ १२ ॥ तेजःसु तेजस्विषु ॥ विक्रमेवरः श्रेष्ठत्वनोभिमतोसि भवसीत्यर्थः ॥ सालभेदने सतीति शेषः ॥ १३ ॥ मधमानः ॥ इति रामाभिरा०  
वा० कि० एकादशः सर्गः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ स एकसालोद्देशेनेव क्षिप्तोपि बाणः सप्तसालान्भित्वा तदाश्रमगिरिप्रस्थमपि भित्वा तदाधारभूमिम  
रुत्वैतत्कार्मुकं सज्यं हस्तिहस्तमिवापरं ॥ आकर्णपूर्णमायम्यविस्तृतजस्वमहाशरं ॥ ११ ॥ इमं हि सालं प्रहितस्त्वया शरो न संशयोत्रा  
स्ति विदारयिष्यति ॥ अलं विमर्षेण मम प्रियं ध्रुवं कुरुष्वराज न प्रतिशापितो मया ॥ १२ ॥ यथा हितेजःसुवरः सदारविर्यथा हि शैलो हिम  
वान्महाद्रिषु ॥ यथा चतुष्पात्सु च केसरी वरस्तथानराणामसि विक्रमेवरः ॥ १३ ॥ इत्यार्षे श्री० वा० कि० एकादशः सर्गः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥  
एतच्च वचनं श्रुत्वा सुग्रीवस्य सुभाषितं ॥ प्रत्ययार्थं महातेजाराजमोजग्राहकार्मुकं ॥ १ ॥ स गृहीत्वा धनुर्घोरं शरमेकं च मानदः ॥ सालमु  
द्दिश्य चिक्षेप पूरयन् सरवैर्दिशः ॥ २ ॥ स विस्तृष्टो बलवता बाणः स्वर्णपरिष्कृतः ॥ भित्वा तालागिरिप्रस्थं सप्तभूमिं विवेश ह ॥ ३ ॥ साय  
कस्तुमुद्धूर्तेन तालाभित्वा महाजवः ॥ निष्पत्य च पुनस्तूणं तमेव प्रविवेश ह ॥ ४ ॥ तान् दृष्ट्वा सप्तनिर्भिन्नान् सालान्वानरपुंगवः ॥ रामस्य  
शरवर्गेन विस्मयं परमं गतः ॥ ५ ॥ समूर्ध्ना न्यपतद्भूमौ प्रलंबीकृतभूषणः ॥ सुग्रीवः परमप्रीतो राघवाय कृतांजलिः ॥ ६ ॥ इदं चोवाच ध  
र्मज्ञं कर्मणा तेन हर्षितः ॥ रामं सर्वास्त्रविदुषां श्रेष्ठं शूरमवस्थितं ॥ ७ ॥ सैद्रानपि सुरान्सर्वास्त्वं बाणैः पुरुषर्षभ ॥ समर्थः समरे हंतुं किंपुन  
र्वालिनं प्रभो ॥ ८ ॥ पिभित्वा सप्तभूमिरसालं विवेशेत्यर्थः ॥ ३ ॥ निष्पत्य रसालपर्यंतं गत्वा तत्रत्यासुरान् हत्वा तमेव तूणं पूर्वाधारतूणं ॥ अनेन रामवा  
णानां चेतनपरशक्तिमद्देवताधिष्ठितत्वं सूचयति ॥ तदुक्तं ॥ युगपत्सप्ततालांश्चरघुनाथो बिभेद ह ॥ पातालदानवाङ्गत्वापुनस्तूणं विवेश चेति ॥ ४ ॥ ५ ॥ प्रलंबीकृतभूषणः  
साष्टांगप्रणामवशात्प्रबमानावस्थापन्नोरःकंठादिवर्तिसकलभूषणः कृतांजलि रूथानानंतरमिति शेषः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

कि० कां०

॥२३॥